

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

2 Nec cathedram repetit præsul, quam sponte reliquit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

sivit, seque latenter deponi voluit. Nunquid a Paulum mortem dicimus timuisse, quam se ipse pro amore Iesu testatur appetere? Sed cum in eodem loco minorem sibi fructum adesse conficeret, ad gravem & laborem se alibi cum fructu servavit: fortis etenim praeliator Dei teneri intra claustra noluit, certaminis campum quæsit.

Multorum auctoritatibus apparet, quando viventibus Episcopis ab ipsorum substitutione, & quando non.

QVÆSTIO II.

Quod autem iste valetudine recepta suam possit reparare ca-
 lideam, nulla exhoritate rationem habetur. Celebrationem vero sacrificiorum, si c. infronitatis causa dimiserit, valetudine recuperata exequi non prohibetur.

C. I. ¶ De quodam Presbytero, qui caduco morbo laborabat.

Unde Alexander secundus scribit Gebonardo Viva-
 riensi d. Archiepiscopo.

In tuis literis continetur sic. Hic clericus ordi-
 nem habet Presbyterii: sed quia caduco morbo laborat, & ipsi in presentiarum hoc agnovimus, non ausi fuimus concedere sibi, ut offerret, vel Missam celebra-
 ret. Quia vero languor in culpa non est, super hac re auctoritatis nostræ decreto consulendo delibera vimus. Con-
 sulimus itaque, ut si frequenter hoc morbo tangitur, ab-
 olutione, & Missarum celebratione modis omnibus prohibeatur. Indecens enim est, & periculosum, ut in consecratione Eucharistiæ morbo victus epileptico cadat. Si vero Dei misericordia convalescit (quandoquidem non culpa, sed infirmitas est in causa) eum sacrificare jam non interdici-
 mus.

C. II. ¶ Aregimine suspendatur ecclesia, qui in terram frequentat eliditur.

Item Gelasius Papa Rustico & Fortunato Episcopis.

Nuper Foropopulensis f. ecclesie clerici, una cum Sabino Episcopo, & Pelagio, & laicis propria suggestione referarunt, præfulum suum gravi quadam necessitate vexari, cujus eum dicerent ineuritione frequenter vitium. Quod ne scandalum fidelibus videretur ingerere, & ecclesiam Dei ubique positam hac offensione turbare, præcipue, cum eodem ipso volente huc se perrexisse firmarent, ad dilectionem vestram scripta diximus, ut ecclesie, cujus rector tali casu tenetur a-
 stridus, visitationem congruam reddatis. Verum, quia nunc idem ipse venit huc pontifex, falsaque omnia de se jactata, disseminat, sub divini contemplatione judicii, vestraque conscientie, exilimationisque respectu, rerum fide solertissime perquisita, si aliquando scilicet, vel in domo, vel in processione, vel in alio quocunque loco probatur repente collapsus, vocesque dedisse confusas, & spumas ore jactasse, quanta fieri potest examinatione queratur. Quod tamen, si non possit aliquorum factum testificationem firmari, si non nunquam contigisse dicatur, non putandum est posse sufficere, sed certum, manifestumque documentum, quia de tanta re non segnius agendum est. Faciarem tua dilectio, frater Rustice, sui moris, & aptam magno pontifici, ut eum triginta i diebus tecum esse constituas, eumque caribus indifferenter uti necessaria probatione compellas.

¶ Triginta i in duobus vetustis codicibus legitur, octuaginta.

a al. unnam. b ¶ gravis labore ad laborem. i orig. e al. quavis. d al. Viemensi. e luo p. 6. c. 407. f al. Foropopulensis.

CAUSA VIII.

Vidam Episcopus agens in extremis, sibi ex testamento instituit: unde sacrosanctum patrocini in eundem episcopatum post electionem pro idoneitate ecclesie iuramentum præbuit: accusatur de fornicatione quam minus ab obsequio præstiterit: ante tempus fornicationis sus derelinquitur: sine literis Apostolicis a ad suam revertitur Episcopos.

1. Hic primum queritur, an liceat Episcopo sibi successorem constituere.
2. Secundo, an amicorum patrocini in electione delictum esse lesere.
3. Tertio, an sit habendus Simoniacus, qui post electionem modo iuramentum canonicis præstat.
4. Quarto, an liceat clericus ante sententiam tempus ab Episcopo discedere.
5. Quinto, an sine literis Apostolicis debet revertere ad ecclesiam.

QVÆSTIO I.

Quod autem Episcopo successorem sibi instituit, sibi ex verbis Zacharie c. Papa conjicitur, vel a Gregorio Archiepiscopo permisso: adiutorum sibi successorem, qui ei defuncto in plenitudinem potestatis succedit. Ex verbis Symmachi Papa dicitur: [Si d. transiit] quod non tenet, ut de sua electione successorem non possit constituere, & apparet, quod Episcopi successores sibi institui possunt. Item exemplo B. Petri illud iuris præbuit, qui hunc in mentem sibi successorem instituit.

C. I. ¶ Quod Petrus Linum & Cletum adiutores sibi instituit, sed Clementem successorem.

Unde Ioannes tertius scribit Episcopo Germanico Gallicis, epistola xvi. c. 2.

Si e Petrus princeps Apostolorum adiutores sibi instituit, aut solvendis, aut ligandi eis normam tradidit, successori suo sancto Clementi: qui sedem Apostolicam post eum, & potestatem pontificalem, tradente sibi Petro, tenere promeruit. Linus vero & Cletus ministrabant exteriora: princeps autem Apostolorum in verbo & orationi insiltebat.

C. II. PALŒA.

Vnde ipse Clemens in epistola f. ad Luciam thesaurarium missa, inter cetera scribit, quod Petrus adiutores sibi instituit, Episcopos elegit.

Simon Petrus in ipsis diebus, quibus vixit, presentis, apprehensa manu mea repente confusus, auribus totius ecclesie, hæc protulit verba: * Clementem hunc Episcopum vobis ordino, cui soli mox prædicationis & doctrinæ cathedram trado: quem præ caritate peris sum Deum colentem, homines diligentem, iustum, discendi studii deditum, sobrium, benignum, patientem, & scientem ferre nonnullorum, etiam ex his, qui in verbo Dei influuntur, injurias.

Sed in Antiocheno concilio hæc eundem sibi prædicationem, in quo c. 23. sic statutum legitur.

C. III. ¶ Episcopo successorem sibi constitutum non licet.

Episcopo g non licere pro se alterum successorem sibi constituere, licet ad exitum vite perveniat.

a al. Apostolici. b al. Apostolici. c Sup. 4. p. 1. d Distinct. 79. f transitus. e An. l. 1. cap. 21. Poly. l. 1. tit. 1. f An. l. 1. c. 23. Clemens epist. 1. * Omittitur in aliis codicibus. g Poly. l. 2. tit. 7. An. l. 6. c. 27. Bar. lib. 1. cap. 21. Poly. l. 1. cap. 302.